

e-Pionier

KARTA PROBLEMU SPOŁECZNO-GOSPODARCZEGO

I. Metryka problemu	
1. Tytuł	Nieefektywny kontakt osób niesłyszących z pogotowiem ratunkowym
2. Zgłaszający	Zakład Ratownictwa Medycznego Uniwersytetu Medycznego we Wrocławiu
3. Opis problemu	<p>Aktualnie osoby niesłyszące pozbawione są efektywnego sposobu wzywania medycznych służb ratunkowych. Krajowy system powiadamiania służb ratunkowych oparty jest o komunikację werbalną. Jest to kanał niedostępny dla osób z ubytkiem słuchu.</p> <p>Rozwiązania proponowane dziś to <u>m.in.</u> możliwość wysłania wiadomości sms. Dla osób niesłyszących język polski jest jednak językiem obcym, często niemożliwym do opanowania pod względem gramatycznym, stylistycznym i znaczeniowym. Z kolei dla słyszących wiadomość tekstowa stworzona przez niesłyszącego jest często niemożliwa do odszyfrowania. Niezbędnym jest zatem specjalnie zaprojektowany system komunikacji.</p> <p>Uniwersytet Medyczny we Wrocławiu odpowiada za prowadzenie badań naukowych i prac rozwojowych, świadczenie usług badawczych oraz transfer technologii do gospodarki. Dzięki rozwiązaniu problemu "Nieefektywny kontakt osób niesłyszących z pogotowiem ratunkowym" możliwym będzie skrócenie czasu dojazdu pogotowia ratunkowego, zwiększenie efektywności pracy zespołów ratownictwa medycznego oraz szybsze podjęcie leczenia. Przełoży się to bezpośrednio na polepszenie warunków życia społeczności osób niesłyszących w zakresie ochrony życia i zdrowia, zwiększenie efektywności leczenia i zmniejszenie powikłań. Pośrednio obniży również koszty opieki zdrowotnej.</p>
3. Koordynator	<p>dr n. med. Jacek Smereka Kierownik Zakładu Ratownictwa Medycznego Uniwersytetu Medycznego we Wrocławiu jacek.smereka@umed.wroc.pl tel. 71 330 77 52</p>
II. Kryteria dopuszczające (zgodność z celami e-Pionier)	
1. Potwierdzenie istotności problemu oraz możliwości spozycjonowania problemu w branży ICT	<p>Rozwiązanie problemu zwiększyłoby dostępność numeru 112 dla osób niepełnosprawnych. Szacuje się, że w Polsce jest ok. 50 tysięcy osób niesłyszących, a około 900 tysięcy ma poważny problem ze słuchem.</p> <p>Narzędzie do komunikacji może zlikwidować barierę komunikacyjną na linii operator pogotowia ratunkowego - niesłyszący pacjent.</p>



	<p>Ważnym aspektem tego problemu jest fakt, że komunikacja między niesłyszącym a dyspozytorem musi odbywać się na odległość. Ponadto występuje bariera komunikacyjna oparta na niekompatybilnych systemach komunikacji (dyspozytor obsługuje numer 112 głosowo i w języku mówionym, podczas gdy osoba niesłysząca nie jest często w stanie posługiwać się językiem mówionym).</p> <p>Numer alarmowy w chwili obecnej dostępny jest przede wszystkim w formie połączenia telefonicznego, zaś pożądanym jest zapewnienie możliwości realizacji usługi przez osobę głuchoniemą niezależnie od miejsca, z którego należy wezwać pomoc. Nie da się tego zadania zrealizować bez wykorzystania technologii i usług telekomunikacyjnych i informatycznych, stanowiących jedną z głównych obszarów branży ICT.</p>
<p>2. Potwierdzenie unikalności problemu (braku rozwiązania) oraz konieczności prowadzenia prac rozwojowych</p>	<p>Aktualnie dostępnym rozwiązaniem działającym na terenie całej Polski jest system SMS. Korzystanie z niego jest niestety poza możliwościami większości osób głuchych. Rzadko korzystają oni z tego rozwiązania, a gdy już to zrobią wiadomości pisane przez nich są zazwyczaj trudne do zrozumienia. Dodatkową przeszkodą jest brak ujednoczonego numeru telefonu, na który możliwe jest wysłanie wiadomości SMS (numery różnią się często między sąsiednimi powiatami).</p> <p>Istnieje również aplikacja "Deaf Help". Jest ona jednak dostępna tylko w jednym województwie. Aplikacja ta wymaga rejestracji, dostosowania infrastruktury służb ratunkowych, a zbierany w niej wywiad medyczny jest mocno ograniczony.</p> <p>Należy zatem opracować specjalistyczny sposób komunikacji dostosowany do potrzeb osób niesłyszących, a pozyskane informacje muszą spełniać potrzeby dyspozytorów pogotowia ratunkowego.</p>
<p>III. Parametry poszukiwanego rozwiązania problemu</p>	
<p>1. Kryteria oceny MVP</p>	<p>Głównym wyzwaniem stojącym przed dyspozytorem pogotowia ratunkowego jest przydzielenie prawidłowego „priorytetu” wysyłanej karetki, tzn. ustalenie pilności udzielenia pomocy i kolejności, w jakiej dostępne służby ratownicze mają udzielić niezbędnej pomocy. Kryterium oceny przygotowanego MVP będzie zatem skuteczność w przydzielaniu priorytetu adekwatnego do zaistniałej sytuacji.</p> <p>Biorąc pod uwagę fakt, że aktualnie osoby niesłyszące w ogóle nie mają możliwości skontaktować się efektywnie z dyspozytorem, wybrano następujące kryteria oceny MVP:</p> <ol style="list-style-type: none"> a) umożliwienie dyspozytorowi otrzymywanie od osoby niesłyszącej komunikatu o sytuacji zagrożenia życia i/lub zdrowia w języku polskim, b) umożliwienie odbioru zgłoszenia przez dyspozytora c) zapewnienie dyspozytorowi możliwości przydzielenia otrzymanemu zgłoszeniu adekwatnego priorytetu



<p>2. Wartości progowe kryteriów</p>	<p>Problem uznaje się za rozwiązany, gdy:</p> <p>a) dla kryterium: „umożliwienie dyspozytorowi otrzymywanie od osoby niesłyszącej komunikatu o sytuacji zagrożenia życia i/lub zdrowia w języku polskim” w minimum 95% prób uda się osobom niesłyszącym wygenerować wiadomość, możliwą do interpretacji przez dyspozytorów, w języku polskim,</p> <p>d) dla kryterium: „umożliwienie odbioru zgłoszenia przez dyspozytora” – rozwiązanie powinno zachować funkcjonalność niezależnie od zasobów sprzętowych służb ratunkowych, eliminując konieczność zakupu dodatkowych zasobów w celu dostosowania infrastruktury</p> <p>dla kryterium: “zapewnienie dyspozytorowi możliwości przydzielenia otrzymanemu zgłoszeniu adekwatnego priorytetu” dla minimum 70% zgłoszeń, które spełniły pierwsze kryterium, uda się adekwatnie przydzielić priorytet karetek pogotowia.</p>
<p>3. Procedura i warunki testu akceptacyjnego MVP</p>	<p>Test zostanie przeprowadzony na terenie Zakładu Ratownictwa Medycznego na przestrzeni 30 dni kalendarzowych. W teście uczestniczyć będą dwie grupy osób: osoby niesłyszące i/lub niedosłyszące, zwane dalej Niesłyszącymi oraz studenci III roku kierunku Ratownictwo Medyczne zwani dalej Ratownikami.</p> <p>Procedura testu akceptacyjnego: Niesłyszący i Ratownicy znajdują się w dwóch oddzielnych pomieszczeniach. Niesłyszącym prezentowane są sytuacje wymagające powiadomienia pogotowia ratunkowego w formie scenek bądź filmików. Sytuacje te nie są znane Ratownikom. Każdej z sytuacji zostanie wcześniej przypisany przez wybranego pracownika Zakładu Ratownictwa Medycznego priorytet wyjazdu. Niesłyszący mają za zadanie zareagować na prezentowany filmik bądź scenkę przy pomocy rozwiązania opracowanego w ramach projektu “Nieefektywny kontakt osób niesłyszących z pogotowiem ratunkowym”. Wygenerowany komunikat trafi do Ratowników, którzy na podstawie otrzymanych informacji mają za zadanie przydzielić adekwatny ‘priorytet’. Mierzona będzie zgodność priorytetów przydzielonych przez Ratowników z priorytetami przydzielonymi wcześniej przez pracownika Zakładu.</p>

* Wypełnienie wszystkich pól jest obowiązkowe

Oświadczenia

1. Niżej podpisany/a jest osobą uprawnioną do reprezentowania instytucji zgłaszającej problem w zakresie dotyczącym realizacji projektu e-Pionier.
2. Instytucja zgłaszająca problem zobowiązuje się do wydelegowania przedstawiciela do uczestnictwa w Komitecie Inwestycyjnym, który ocenia koncepcje rozwiązania przygotowane w toku postępowania konkursowego.
3. Złożenie niniejszego zgłoszenia oznacza, że w przypadku znalezienia rozwiązania problemu instytucja zgłaszająca rozważy zakup rozwiązania wytworzonego na bazie MVP.
4. Instytucja zgłaszająca problem posiada infrastrukturę techniczną umożliwiającą przeprowadzenie testu akceptacyjnego MVP zgodnie z procedurą opisaną w punkcie III.3. niniejszego zgłoszenia.



5. Instytucja zgłaszająca problem zobowiązuje się umożliwić zespołom wykonawczym przeprowadzenie testów MVP w jej infrastrukturze, zgodnie z procedurą opisaną w punkcie III.3. niniejszego zgłoszenia.

Data i podpis osoby uprawnionej: